

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑΣ.

Ετησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Ἐξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησίᾳ . . . δραχ. 14.
Ἐξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρίᾳ ἐ-
τησίᾳ φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

*«Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιτὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβαί-
νειν τις αὐτοὺς ἢ νεωχμεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι.»*
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δραχ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα
τὸν στίχον Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μα-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος βα-
ναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν
στίχον λεπτ. 40.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν κατοίκων τῆς νήσου Σί-
φνου, διαβιβάσθεισας ὑπὸ τοῦ ἐκεί Δημάρχου πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἐγ-
κριθείσης δὲ καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσω-
τερικῶν τῇ προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν
Ταχυδρομείων, μετερρύθμισθησαν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκ-
τελέσεως τῆς ἐν τῷ Δρομολογίῳ γραμμῆς μεταξὺ
Σύρου καὶ Μήλου, ὡς ἑξῆς. Τὸ δι' ἐκεῖ ἀτμόπλοιοι,
μετὰ τὴν κατὰ δεκαπενθήμερον ἐκτέλεσιν τῆς γραμ-
μῆς Ὁθήρας, κατὰ τετάρτην καὶ πέμπτην, θέλει ἀνα-
χωρεῖ ἐντεῦθεν, ἀντὶ τῆς παρασκευῆς, τὴν ἀκόλου-
θον δευτέραν εἰς Μῆλον καὶ ἐπιστρέφει τὴν ἐπιούσαν.

Ἡ ἐναρξίς τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης θέλει γί-
ναι ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου τ. ε. Ἐπομένως τὸ
ἀτμόπλοιο Μήλου τῆς 12 Σεπτεμβρίου δὲν θέλει
ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλὰ τὴν
15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν δευτέραν. Ἐκτοτε δὲ
θέλει ἐπαναλαμβάνεσθαι κατὰ δεκαπενθήμερον ἡ ἐκ-
τέλεσις τῆς γραμμῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἥτοι ὡς πρὸς τὰ μέρη καὶ τὰς
ὥρας τῶν προσεγγίσεων καὶ διαμονῶν τῆς γραμμῆς
ταύτης, τὸ δρομολόγιον μένει ἀμετάβλητον.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 9 Ἰουλίου 1875.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐ.Λ. Ἀτμοπλοίας).

Περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῶν καθολικῶν θρόνου.

Ἐν τῷ «Νεολόγῳ Ἀθηνῶν» ἀνέγνωμεν ἀντα-
πόκρισιν ἐκ Ῥώμης, εἰλημμένην ἐκ τῆς κληρικῆς
ἐφημερίδος τῶν Παρισίων «ὁ Κόσμος», θέμα τῆς
ὁποίας εἶναι ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπ' ἐσχάτων ἰδρυθεῖσα
Ἀρχιεπισκοπὴ τῶν καθολικῶν, οὐσιώδης δὲ σκο-
πὸς προσβολὴ τῆς πλαγίας κατὰ τῆς ἐπικρατούσης
ἐν τῷ Ἑθνῷ θρησκείας, δι' ἧς προβάλλεται συνάμα
τοῖς ἡγεμόσι τῶν ἄλλων ἐν τῇ Εὐρώπῃ Χριστια-
νικῶν κρατῶν ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἡ τοῦτου Κυ-
βέρνησις ὡς ἐπίζηλον ὑπόδειγμα τῆς εὐνοίας καὶ
τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἐπέδειξαν καὶ ἐπιδεικνύουσι πρὸς
τὴν ἁγίαν Ἐδρὰν καὶ τὸν ἀκάματον παλινρθωτὴν
τῆς καθολικῆς Ἱεραρχίας, τὸν ἀκρότατον τῆς Ἐκκλη-
σίας ἀρχηγὸν καὶ ἀσθεστὸν Πῖον τὸν Θ'.

Ἡ Ἑλλάς ἀνέκαθεν διακριθεῖσα ἐπὶ ἀνεξίτη-
σκείᾳ οὐ μόνον ἤδη ἀλλὰ πάντοτε ἐδειξεν ἀνοχὴν
ὑπεράνθρωπον πρὸς πάσας τὰς προσηλυτιστικὰς τά-
σεις τῆς Δυτικῆς προπαγάνδας καὶ προσεπάθησε νὰ
ἐμπνεύσῃ καὶ εἰς τοὺς ἐπισκόπους καὶ τοὺς κληρι-
κούς τῆς Ἀγίας Ἐδρας τὸ θάρρος τῆς ἀδελφικῆς
συμβιώσεως καὶ τῆς ὁμονοίας πάντων τῶν χριστι-
ανῶν, ὅσοι εἶναι μὲν Ἕλληνες τὴν ἐθνικότητα δια-
κρίνονται δὲ μόνον κατὰ τὸ δόγμα, εἰς ὃ ἕκαστος
τούτων ἀνήκει. Δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδαμοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος οὐδὲ μία καὶ περίστασις δυναμένη νὰ προ-
σάφῃ τὴν ἐλαχίστην μομφὴν κατὰ τῆς ἐπικρατού-
σης θρησκείας, τοῦ ὅτι δὴθεν ἐπεχείρησε νὰ μετα-
στήσῃ εἰς τὸ ἑαυτῆς δόγμα ἕνα τινὰ τῶν χριστια-
νῶν τῶν ἑτεροδόξων ἢ τῶν ἁλλοθρήσκων, ὅσοι ἐν
τῷ Ἑλληνικῷ κράτει ζῶντες ἀπολαύουσι τῶν ἰσῶν
πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὧν ἅπαντες οἱ Ὀρθόδοξοι

Ἕλληνες. Ἄρα ἦτο ὅλως περιττὰ τὰ ἀηδὴ ταῦτα
θυμιάματα τῆς κληρικῆς ἐφημερίδος τοῦ «Κόσμου»
ὑπὲρ τοῦ Βασιλεῶς ἡμῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα σκοπὸν ἔχουσι νὰ ἀ-
ποδείξωσιν εἰς τοὺς ὑπεράνω τῶν Ἀλπεων χριστι-
ανικούς λαοὺς, ὅτι ἂν αὐτοὶ ἀποτάσσωνται νῦν τῆς
ἐπικυριαρχίας τοῦ ἁγίου Πατρὸς, ἄλλοι, καὶ μάλι-
στα οἱ σχηματικοὶ Ἕλληνες, φιλίαν δρέγουσιν αὐτῷ
τὴν δεξιάν. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν μᾶς ἐπιτρέπηται
νὰ κάμωμεν χρῆσιν τῆς ἐπομένης περιόδου, ἥτοι ὅτι
ἡ Ἀγία Ἐδρα μόλις ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις τῶν
ιδίων δοκιμασιῶν ἡμέραις ἐνεθυμήθη ὅτι ὑπάρχει
Ἑλλάς καὶ Ἑλληνικὸν βασίλειον, καὶ μὲ προβάτου
δορὰν πρὸς τὸν Βασιλέα ἡμῶν καὶ τὴν τοῦτου
Κυβέρνησιν ἀποτείνεται, τὴν συγκατάθεσιν δὴθεν
αὐτῶν ἐπιζητοῦσα πρὸς σύστασιν Ἀρχιεπισκοπικοῦ
τῶν καθολικῶν Θρόνου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βα-
σιλείου, ἀφ' οὗ μέχρι πρὸ ὀλίγου καὶ τῆς φωνῆς
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεφρόνει καὶ ὑπὲρ
τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους ἐτάσσετο, κράτος ἴδιον ἐν
κράτει ἐλευθερῷ καὶ αὐτονομῷ ἐνιδρύσασα, καὶ τὰ
πάντα κατὰ τρόπον αὐθαίρετον καὶ αὐτόνομον δι-
νήγει. Ἐξηγούμεθα.

Ποία Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ ἰσχυρὴ ποτε νὰ
ὑποχρεώσῃ τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτικά καθιδρύμα-
τα τῆς Προπαγάνδας νὰ δεχθῶσι διδάσκαλον τῶν
ιερῶν μαθημάτων διὰ τοὺς ἐν αὐταῖς μαθητευομέ-
νους, Ἕλληνας ἢ Ἑλληνίδας, κληρικὸν ὀρθόδοξον;
Οὐδεμία σχεδὸν, καίτοι τοῦ νόμου ῥητῶς τοῦτο
ὑπαγορεύοντος. Ἡ ἀρνήσις αὕτη τῶν διευθυντῶν
τῶν εἰρημνῶν ἐκπαιδευτηρίων, δὲν ἦτο μία προ-
φανὴς τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων περιφρόνησις, παρ'
αὐτῆς τῆς ἁγίας Ἐδρας ὑπαγορευομένη; Δὲν εἶναι
νομίζομεν πολλὰ ἔτη, ἐξ ὅτου κληρικὸς τις τῆς
Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος τοῦ
ἐν Ἑρμουπόλει Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ὕβρισε
τὸν «Φῶτιον» καὶ ἀπεκάλεσεν ἡμᾶς σχηματικούς.
Ἰδοὺ δὲ ὅτι καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν ζῶντες ὕβριζον τοὺς
Ἐκκλησιαστικούς πατέρας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον αὐτῆς πλήρω-
μα, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ
Κυβέρνησις τὰ πάντα ἡγείχοντο, μόνον ὅπως ἐμ-
πνεύσωσι τοῖς πνευματικῶς προϊσταμένοις τῶν ὁμο-
φύλων μὲν ἀλλ' ἑτεροδόξων Χριστιανῶν, ὅτι οἱ
Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες πιθανὸν νὰ διακρίνωνται θρη-
σκευτικῶς εἰς ὁμοδόξους, ἑτεροδόξους καὶ ἁλλο-
θρήσκους, οὐχ ἥττον πολιτικῶς ἐπιθυμοῦσι νὰ ᾔναι
ἡνωμένοι, διότι εἰσιν ὀλίγοι, διότι ἔχουσιν ἀνάγκην
συμπνοίας καὶ πολιτικῆς ἐνότητος, διότι δὲν πρέπει
αἱ διακρίσεις τῶν δογμάτων νὰ γίνωνται ἀντικεί-
μενον ἐμπαθῶν συζητήσεων μεταξὺ αὐτῶν. Ἐὰν
δέ ποτε προεκλήθῃ ῥῆξις τις μεταξὺ τῶν σχέσεων
τῶν Ἐπισκόπων ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων, ταύ-
την προεκάλεσαν αἱ ὡς εἴρηται ἀκριτοὶ ἀπ' ἁμῶν
νοσὶ ὁμιλίας τῶν μὴ γνωσκόντων καλῶς τὰ ἔθνη
καὶ ἡθῆ τῶν χριστιανῶν οὓς ἐπαγγέλλονται νὰ δι-
δάξωσιν, εἰ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιχειρηθέντες
προσηλυτισμοὶ παρὰ δυτικῶν Ἐπισκόπων καὶ κλη-
ρικῶν, ἐξ ἄλλων μὲν τόπων ἐγκαθισταμένων ἐν
Ἑλλάδι, ἀγνοούντων δὲ ὅτι ταῦτα δὲν δύνανται νὰ
γίνωνται ἀπαρτηρήτως ἐν Κράτει εὐνομούμενῳ

καὶ Συνταγματικῷ, καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτῶν τοῦ νὰ μὴ
ὑπακούωσιν εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, μὴδὲ
νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς διαταγὰς τῶν ἐλλήνι-
κῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ κανονίζωσιν
κατὰ τρόπον αὐθαίρετον, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις
τοῦ Ἀγίου Πατρὸς.

Ἀποδείξεις τούτου τρανὴ εἶναι τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ
ἐφημερίδι δημοσιευόμενα, ἐν οἷς ἀπαντᾶται περικοπὴ
τοιαύτη. «Ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος του θὰ καθέ-
ξωσιν ἐν αὐταῖς (ταῖς Ἀθήναις) θέσειν περὶ ἀνατολικῆς
Ἐκκλησίας». Ἐὰν ὁ γράφων τὰ τοιαῦτα ἐν τῷ «Κόσμῳ» ἡθῆ-
νετο ὅτι διὰ τῆς περικοπῆς ταύτης προσβάλλει
ἀσυστόλως τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν
Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἔχουσαν καθήκον νὰ
προστατεύῃ πάσης προσβολῆς τὴν ἐπικρατοῦσαν
θρησκείαν, δὲν ἤθελε βεβαίως γράψαι αὐτὰ, γινώ-
σκων ὅτι ἐν Ἀθήναις ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία ἐδι-
δάχθη πολλὰ πρότερον ἢ ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ῥώ-
μῃ, ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐξεπαιδεύθησαν οἱ σπουδαιότε-
ροι τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐν Ἀθήναις
ὑπάρχει Πανεπιστήμιον καὶ ἐν αὐτῷ ἔδρα σπουδαίων
Ἑλλήνων θεολόγων, ἐπομένως δὲ ὅτι ὅλοι οὗτοι ἐ-
λέγχονται ὡς μὴ εἰδότες τὸν Χριστὸν, ὃν ἐπαγγέλ-
λεται ἡ Ἀγία Ἐδρα νὰ καταστήσῃ ὁρατὸν ταῖς Ἀθη-
ναῖς μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ταῦτα νομίζο-
μεν ὅτι ἀποκρούουσιν, ὡς ἀηδὴ καὶ δυσήκοα ῥήμα-
τα, οὐ μόνον οἱ Ὀρθόδοξοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλ-
ληνες κληρικοί, οἱ ἐκ τοῦ Δυτικοῦ δόγματος.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἡ κατὰ τοῦ Συντάκτου τῆς «Πανόπτης» ἐπίθεσις.

Ὁ ἀθῶος σχολάρχης καὶ συντάκτης τοῦ «Ἠλίου» Γ.
Χούμης καὶ οἱ εἰρητικοὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἀπὸ κατ' ἐν-
ταῦτα τόσον βόρβορον κατὰ τοῦ ὑποτιθεμένου ἐχθροῦ των κ.
Ἀργυράκη διὰ τῆς ἐφημερίδος των καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις
συναδέλφων «Μέλλοντος», «Ἀκού», «Μηνύτορος», καὶ ἄλ-
λων, ἀπὸ ἐπίθεσιν καὶ αὐτοὶ ὅτι μάτην ἀνέλαβον τηλι-
κούτον ἀνόσιον καὶ δαπανηρὸν ἀγῶνα, ἐράπησαν τὴν συνή-
θη αὐτοῖς ὁδὸν, τὴν ἐγκληματικὴν, καὶ διὰ τῶν ἀδίκων καὶ
ἀπανθρώπων ἐπιθέσεων, ἀπεφάσισαν νὰ περῶσιν τὸν ἐν-
ταῦτα δι' αὐτοὺς ἀγῶνα. Ἐπίσθησαν ὅτι τὰ βέλη των,
βέλη βεβαυμένα μὲ τὸν κατηλκῶν ὕδρεω καὶ συκοφαντίας
δὲν τιτρώσκουσι τὸν περιπρονοῦντα αὐτοῦ Ἀργυράκην,
καὶ κατανοήσαντες ὅτι ἀντὶ νὰ καταπαύωσιν τὴν ὅλην τοῦ
τόπου ἐναντίον των ἀγανάκτησιν ἐπολλαπλασίασαν αὐτὴν,
ἀπεφάσισαν, ὅπως πάντοτε, ἐν οἰκογενειακῷ συμβούλιῳ νὰ
προβῶσιν εἰς τὰ ἔσχατα. Ἡ ἐν τῇ «Πανόπῃ» ἐκτενὴς ἀπάν-
τησις ἡμῶν εἰς τὰς φλυαρίας τοῦ ἀδελφοῦ των Ἀνδρέου, ἀ-
πάντησις τῆς ὁποίας οὐδὲ μίαν περίστασιν δὲν ἐτόλμησαν
νὰ ἀνασκευάσωσιν, ὑπηγόρευεν αὐτοῖς τὸ μέτρον τῆς προσω-
πικῆς καθ' ἡμῶν ἐπιθέσεως, διότι διὰ τούτου τοῦ μέτρου ἐπί-
στευαν ὅτι θὰ καταστῶσι γοβεροί, ἀπὸ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ
ἀποδείχθωσι ἄδικοι.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον λοιπὸν, περὶ ὧραν τρίτην καὶ ἡμί-
σειαν Μ. Μ. ἐνῶ διηρχόμεθα πρὸ τοῦ βιβλιοπωλείου των,
ὅλως ἀμέριμνοι καὶ οὐδὲ προσέχοντες εἰς αὐτοὺς, ἐξερμή-
σαντες οἱ δύο ἀδελφοί, Ἰωάννης καὶ Νικόλαος, ἐπέπεσαν
καθ' ἡμῶν ἐκ τῶν νῶτων διὰ γρονθοκοπημάτων, κατέρρι-
ψαν ἡμᾶς κατὰ γῆς, ἀπέσπασαν, μέγα μέρος τῶν τριγῶν
τῆς κεφαλῆς μας, μᾶς κατεπάτησαν καὶ μόλις ἐσώθημεν τῇ
συνδρομῇ τοῦ πλήθους ἐκ τοῦ διὰ τῶν χειρῶν των ἀπειλοῦν-
τος ἡμᾶς βιαίου θανάτου, ἐβῶν δὲ ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ ὄρ-

μητρίων των, ὅτι ἡμεῖς διερχόμενοι τοὺς ὑβρίσαμεν. Τὸ περιστάτικόν τοῦτο, ὅπερ πᾶσα ἡ κοινωμία τῆς Σύρου μετὰ φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως καὶ εἶδε καὶ ἤκουσε, δὲν ἐπήρκεσεν αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο τὸ ἐσπέρως, παραλαβὼν ὁ κ. Σχολάρχης τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἕτερον συγγενὴ του, μαχαιροβγάλτην, καὶ ἄλλοτε δι' ὁμοίας πράξεις καταδικασθέντα καὶ φυλακισθέντα καὶ τινες ἄλλους, περιεφέρετο βόπαλον κρατῶν ἵνα ἐπιτεθῇ καθ' ἡμῶν. Ὑποσκόμεθα, προσκληθέντες παρ' ἄλλων φίλων, ἐντὸς τοῦ οἰνοπωλείου τοῦ Δ. Μπαλομούτσου μετὰ τοῦ φίλου μας κ. Κοκκινάκη, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὀπλοφόρων του ἐξωθεν ἰστάμενον. Δὲν ἐταράχθημεν ποσῶς, ἀλλ' εἴπομεν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Νικολᾷ, διατὶ νὰ ἐπιτεθῇ καθ' ἡμῶν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάννου κρύφα, καὶ τίς ὁ λόγος τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ Νικόλαος μᾶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ ἐπιτεθεὶς ἀλλ' ὁ ἀδελφός του, ὁ δὲ Σχολάρχης εἶπεν ἡμῖν ὅτι «ἔτσι θέλετε σεις καὶ χειρότερα». Ἡμεῖς δ' ἀπηντήσαμεν αὐτῷ ὅτι ὅταν θέλῃ νὰ κάμῃ ἐπιθέσεις, νὰ παραγγέλλῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς του νὰ κάμωσιν αὐτὰς ἀνδρικῶς καὶ οὐχὶ μὲ τρόπον δολοφόνων. Ἡ ἀπάντησις του ἦτο νὰ ὑψώσῃ ἐναντίον μας τὸ βόπαλόν του, ὅπερ ἄλλος τις ἐμπόδισε τοῦ νὰ διασχίσῃ τὴν κεφαλὴν μας, συγχρόνως δὲ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐκτύπη ἡμᾶς διὰ τῆς βράβου του κατὰ τῆς κεφαλῆς, ὁ δὲ συγγενὴς των ἔσυρε μάχαιραν ἀκάμην κατὰ τοῦ τυχαίως διερχομένου ἐκείθεν καὶ ἐλθόντος νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῶν χειρῶν των κ. Πασσαρά καὶ ἤθελεν ἀφαιρῆσαι τὸν φονεῖσιν, ἐὰν μὴ προσελάμβανε νὰ συλλάβῃ αὐτὸν ἀστυνομικῶς κλητὴρ Α. Μαυροκέφαλος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιθέσεως ταύτης ἀνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν των, ὠπλισθῆσαν ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ διὰ μαχαιρῶν καὶ σιλιέτων καὶ κατήλθον μετ' ἄλλων εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Πασσαρά, ἀλλὰ μὴ εὐρόντες ἡμᾶς ἐκεῖ, διότι εἴχομεν ἀπέλθῃ, ἐπέστρεψαν ἀπρακτοί. Τὰ περιστάτικα ταῦτα ἐνομίσαμεν πρέπον νὰ δημοσιεύσωμεν, ἀφήνοντας τὴν περαιτέρω ἐκθεσὶν αὐτῶν μετὰ τὸ πέρας τῶν δικῶν, ἃς τινες ἠγείραμεν κατὰ τῶν ἀδικῶν καὶ ἀπανθρώπων ἐπιπεσόντων καθ' ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν διὰ φονικῶν ὅπλων ἔπειτα τὴν ζῶν ἡμῶν ἀπειλησάντων. Οἱ ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν παρατηροῦσιν ὅτι ἔως τοῦ Σαββάτου οἱ ἀδελφοὶ Χούμη ἤτιώντο τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Ἀργυράκη ὡς ὑβριστοῦ, ὡς συκοφάντου, ὡς διώκτου τῆς οἰκογενείας των, ἀπεκάλεσαν αὐτὸν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως, ἀνθρώπων τῶν καταλυμάτων, λυμεῶνα καὶ φαρμακέα τῆς κοινωρίας, τέρας ἀπάνθρωπον, Ἰδραν πολυκέφαλον κτλ. Ἦδὴ παραιτήσαντες αὐτὸν ἐπέτεθον καθ' ἡμῶν τὸσον ἀνάνδρως καὶ ἐπιβούλως. Ἀποδείξει τούτου τρανὴ τοῦ ὅτι κυρίως μὲν καθ' ἡμῶν κακὰ ἐτεκταίνοντο, ἐσκέφθησαν δὲ ὅτι, δὲν ἦτο καὶ ὅλως ἄσκοπον, νὰ διασώρῃσι καὶ ὑβρίσωσι τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Ἀργυράκη, καὶ ὅπως κατορθώσωσι νὰ πείσωσι τὸν Ἰπουργὸν τῆς παιδείας νὰ ἀπολύσῃ αὐτὸν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅπως διαθεσώσῃ δυσμενῶς ἐναντίον του τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σύρου καὶ τοὺς φίλους του. Ἀφοῦ ὅμως εἶδον καὶ ἐπέισθησαν, ὅτι αἱ διατριβαὶ των καὶ ἡ ἐμπάθειά των δὲν εὗρον οὐδαμοῦ ἡγῶ οὐδὲ ἐπήγαγον τὸ ποθεύμενον ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον ὁ ἐχθρός των περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ ἀμύνεται διὰ πάντων τῶν νομίμων μέσων καὶ νὰ τηρῇ καταφρονητικὴν πρὸς τὰς ὑβρεῖς αὐτῶν οἰγὴν, ἀπεφάσισαν τότε νὰ ἐπιβάλωσι χεῖρας ἐναντίον μας καὶ νὰ ἀπειλοῦσιν ἔτι ὅτι θὰ ἐξοντώσωσι καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους μας. Τὴν ἀφῆγισιν ταύτην ἐποιήσαμεθα χάριν τῶν φίλων, οἵτινες δὲν παύουσι διερωτῶντες ἡμᾶς πῶς συνέβησαν τὰ δυσάρεστα ταῦτα περιστάτικα.

Ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ «Νεολόγου Ἀθηνῶν» ἐδημοσιεύθη ἀπάντησις ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἄρδην ἀνασκευάζουσα τὰ δημοσιευθέντα παρὰ τοῦ ἐγγωρίου τύπου καὶ ἰδίως τῆς ἐφημερίδος «Ἐρμουπόλεως» περὶ τοῦ ὅτι διέκοψεν αὕτη τὰς προεξοφλήσεις καὶ τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμούς. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην παραθέτομεν ὥδε ὅπως λάβῃ γνῶσιν αὕτης τὸ κοινόν, ἡ δὲ δημοσιογραφία ἀρυσθῇ πληροφορίας σαφεστεράς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρὰ πηγῶν μᾶλλον ἀξιοπιστῶν, ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖται ἤδη τί συμβαίνει, ἦτοι ὁποία εἶναι ἡ ἀληθὴς τοῦ πράγματος θέσις.

Πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημ. «Νεολόγου Ἀθηνῶν».

Κύριε συντάκτη,

Εὐαρεστήθητε, παρακαλοῦμεν, νὰ καταχωρίσητε εἰς ἀνασκευὴν τοῦ δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν φύλλῳ τῆς ἀξιότιμου ἡμῶν ἐφημερίδος ἄρθρου τῆς «Ἐρμουπόλεως», ἀφωρῶντος τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν Σύρῳ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ ὑποκατάστημα τοῦτο διέκοψε τὰς προεξοφλήσεις αὐτοῦ.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ διὰ προεξοφλήσεως καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν διατεθειμένα ἐν Σύρῳ κεφάλαια (ἐκτὸς τῶν εἰς ἄλλας ἐργασίας αὐτοῦ διατεθειμένων), ταῦτα κατὰ τὴν 29 Ἰουλίου ε. ε. ἔχον ὡς ἑξῆς:

Χαρτοφυλάκιον δραχ. 2,362,000
Χρέωσις ἀν. λογ. » 1,715,000

Ἐν ὅλῳ δρ. 4,077,000

Ἐντὸς μηνὸς τὸ ποσὸν τοῦτο ἐν ὅλῳ ἤρξεν ἔχον κατὰ τὴν 30 Αὐγούστου ε. ε. ὡς ἑξῆς:

Χαρτοφυλάκιον δραχ. 2,635,000
Χρέωσις ἀν. λογ. » 1,645,000
δραχ. 4,300,000

ἦτοι κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐν Σύρῳ οὐ μόνον διέθεσεν εἰς προεξοφλήσεις ὅσα ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐκ ληζάντων γραμματίων εἰσέπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον ποσὸν δραχ. 223,000. Ἡ δ' ἐργασία τῶν προεξοφλήσεων ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους θέλει βραίνει αὐξάνουσα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐνεκα τῆς καθ' ἡμῶν ἐπιθέσεως τῶν ἀδελφῶν Χούμη καὶ τῆς ἐορτῆς τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἀναγκάζομεθα νὰ ἐκδώσωμεν ἡμέφυλλον, δι' ὃ ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος μας.

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἀνεχώρησεν ἐκ Γερμανίας καὶ ἴσως περὶ τὰ τέλη ἰσαμένου θὰ καταβῇ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν του. Διαμένων εἰς τὰ λουτρά τῆς Κλαίχεμβέργης ἔλαβε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα τοῦ Δημάρχου ἡμῶν κ. Βαφιαδάκη, δι' οὗ συνεχάρη αὐτῷ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καὶ τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τοῦ ὀνόματός του ἐορτῇ.

Ἀ λ ε ξ α ν δ ρ ο υ, Ἀρχιεπισκόπῳ Σύρου καὶ Τήνου.

Γ λ ε ῖ χ ε ν β ε ρ γ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑμετέρας ἐορτῆς σπεύδομεν νὰ Σᾶς ἐκφράσωμεν, ὡς ἀγαθὸ ἡμῶν Ποιμενάρχη, ἐν ὀνόματι ἡμῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου Δήμου, τὰ αἰσθητά τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφωσιώσεως ἡμῶν, ὡς καὶ τὰς εὐκρινεῖς ἡμῶν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐμερίας σας καὶ τῆς ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας Σας, τῆς τοσοῦτον πολυτίμου τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἔθνει.

Ὁ Δῆμαρχος Ἐρμουπόλεως

Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

Εἰς τὰ συγχαρητήρια δὲ ταῦτα ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

ΓΑΥΧΕΝΒΕΡΓ, 31 Αὐγούστου.

Δ. Β α φ ι α δ α κ ῆ ν, Δῆμαρχον Ἐρμουπόλεως

Ἐκφράζω ὑμῖν πλήρως συγχινήσεως τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὸ ὑμέτερον τηλεγράφημα καὶ διαβιβάζω ἡμῖν καὶ τῷ ἀγαπητῷ μοι ποιμνίῳ τὰς πατρικάς μου καὶ ἐγκαρδίας εὐλογίας.

Ὁ Σύρου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

— Τα κατὰ τὸν ἄνδρα τῆς κοινῆς, δὲν θάναται νὰ ὀνομάζωνται πλέον καλλιτεχνικαὶ συζητήσεις ὅπως ἡ ἀξιότιμος συνάδελφος «Ἐξέγερσις» τὰ ἀποκαλεῖ. Δυστυχῶς ἐξάπτονται, διατριβαὶ ἐνυπόγραφοι δημοσιεύονται, φράσεις δὲ καὶ κρίσεις οὐχὶ τόσον κολακευτικαὶ διὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς ἀοιδούς ἐκφέρονται δημοσίᾳ. Πύχθημεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἶχε τὸ πρᾶγμα οὕτως ὅπως ἡ συνάδελφος περιεγράφεν αὐτὸ, ἀτυχῶς ὅμως φαίνεται λαβὼν χαρακτῆρα σκανδαλώδη, καὶ εἶναι ἀνάγκη ἀπόλυτος ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ παρεμβῆσαι νὰ προλάβῃ τὴν πρόοδον τοῦ κακοῦ. Διότι ἐν μὲν τῷ Θεάτρῳ, ἐνθα οἱ πολῖται συνέρχονται χάριν διασκεδάσεως, δύνανται οἱ θεαταὶ νὰ προσβαίνωσιν εἰς καλλιτεχνικὰς συζητήσεις καὶ διαδηλώσεις εὐκόσμου, ἀκόσμου, ταραχῶδεις ἐνίοτε δὲ καὶ λίαν ἐκτόπους καὶ ἀπρεπεῖς, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι ἐγένετο καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ ἐπέχῃ, φρονίμως ποιούσα, πάσης εἰς αὐτὰ ἀναμίξεως, φόβῳ μὴ φωριθῇ φατριαζουσα καὶ τὰ πάθη ἐξερεθίζουσα. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅμως, ἐνθα ἐπικρατεῖ ἱεραρχία, καὶ ἥς ὁ σκοπὸς πάντῃ ἀλλοῖος ἢ ὁ τῶν θεάτρων, ὁ ἐλάχιστος θόρυβος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔγκλημα ἀξιοποίνων καὶ νὰ καταστήσῃ ἔνοχον διαταράξεως ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης πάντα πολίτην, ἀγνοῦντα τίς ὁ προϊστάμενος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διότι δὲ παρεγνωρίσθη καὶ παρηγωνίσθη ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ προεστώσης ἀρχῆς, διότι καταπατοῦνται οἱ ἱεροὶ τῆς Ἐκκλησίας Κανόνες, καὶ τοῦτο ὥφειλε νὰ το γινώσκῃ ἐν πρώτοις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ νὰ διδάξῃ αὐτὸ καὶ τοῖς ἐν τοῖς ναοῖς διοριζομένοις διοικηταῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, διὰ τοῦτο οὐ μόνον τοῦ κ. Δημάρχου ἐμέμφθημεν, εἰπόντες ὅτι ἀδιαφορεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀτοπήματα ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ὡς ἐνδιδούσης εἰς ταῦτα. Διότι δὲ κατὰ μικρὸν ἀνέμειξεν εἰς ζητήματα καθαρῶς ἐκκλησιαστικὰ τοὺς κ. Ἐπιτρόπους τῶν Ναῶν, διὰ τοῦτο ἀφῆρθη λεληθότως τὸ δικαίωμα τοῦ διορίσκειν καὶ παύειν τοὺς τῆς Ἐκκλησίας μουσικούς, ὅπερ διόλου δὲν ἤθελεν ἦναι δυσάρεστον, ἐὰν μὴ συνέβαινον τὰ ἀτοπήματα ταῦτα ἐν τοῖς Ναοῖς. Ἐὰν μάλιστα ἡ Δημοτ. ἀρχὴ ἐξ ἄκρας ἀνοχῆς, καθιερώσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς δι' ἀναφορῶν ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀποδοκιμασίας τῶν λοιπῶν δημοτ. ὑπαλλήλων, καὶ ἀφῆσθαι τοὺς πολῖτας νὰ θεωρῶσι τοῦτο δικαίωμα ἴδιον, τότε οὔτε ἀσυνένομος, οὔτε διδάσκαλος, οὔτε ἄλλος τις τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων δύναται νὰ μὲν εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν διορίσθη παρὰ τοῦ Δημάρχου, διὰ μόνον τὸν ἀπλοῦν λόγον τοῦ ὅτι ὑπεγράψῃ ἀναφορά τὴν παῖσιν αὐτοῦ ἐπιδιώκουσα καὶ τὸν διορισμὸν ἑτέρου συνιστώσα. Ὅταν ταῦτα ἐξ ἀρχῆς συνετῶς ἀποκρουθῶσι τότε καὶ ἡ δικαιοδοσία τῆς δημοτικῆς διοικήσεως θέλει διαμεινῇ ἀπρόσβλητος. Ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίας ταῦτα καθιερωθῶσι καὶ διὰ τοῦ χρόνου

ρίζωθωσιν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, τότε παραλύεται καὶ ἡ δημοτικὴ διοίκησις καὶ μεταπίπτει εἰς ἀρχλοκρατίαν. Ταῦτα διότι καὶ ἀλλαχοῦ παρατηρεῖται ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ παρ' ἄλλων ἐπιτρόπων καταφρονεῖται διὰ τῆς παύσεως μουσικῶν τῶν Ναῶν, ἀνευ τῆς γνώμης αὐτῆς, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ὅλως δι' αὐτὴν ἀδικον. Ἐλπίζομεν ὅμως ἤδη εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν σύνεσιν τοῦ κ. Δημάρχου.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Πατρίδος», ἀνέγνωμεν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰσακούσασα τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐμπόρων τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς ἀνεβίβασεν τὸ ὠρισμένον διὰ προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων ποσόν, κατὰ πεντακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν. Δυστυχῶς, διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διαφεύσωμεν τὴν τοιαύτην εἰδήσιν, καθ' ὅσον θετικῶς ἐπληροφορήθημεν, ὅτι γραμμάτια πρωτίστως ὑπογραφῶν, ὧν οὔτε οἱ ἐκδότες οὔτε οἱ ὀπισθογράφοι εἶχον οὐδὲ κατὰ τὸ δέκατον ἐξεντλημένην τὴν πρώτῃν αὐτῶν πίστωσιν, δὲν ἐγένοντο δεκτὰ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν προεξοφλεῖ. Χάριν τῆς ὑπολήψεως τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα Κυρίου Α. Κουτσονότη, πειθόμεθα τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ μετὰ βεβαιότητος διαφεύδομεν τὴν εἰδήσιν τῆς συνάδελφου περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν προεξοφλήσεων κατὰ πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, διότι ἄλλως εἰμεθα ἡναγκασμένοι νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ Κος Α. Κουτσονότης κλειστοῖς ὁμασίαι παραδέχεται τὰ τῶν φίλων γραμμάτια, ἀποπέμπει δὲ ἄλλα ἀνεξέταστως, χωρὶς παντάπασιν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸν κατάλογον τῶν πιστούγων, ὅπερ καὶ ἀποπον καὶ ἀνάξιον τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀνδρός.

— Δύο δυστυχῶς ἔχομεν νὰ ἀνγγεῖλωμεν καὶ πάλιν τυχαία συμβάντα. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πέντε νέοι ἐκ τοῦ χωρίου Βάρης μετέβησαν εἰς θείαν Νῆταϊς ὅπως τὴν ἐπιούσαν κυνηγήσωσιν αὐτόθι. Περὶ δὲ τὴν 9ην ὥραν τῆς ἐσπέρας ἐξελθὼν εἰς τὴν θύραν τῆς καλύβης ἐν ᾗ διέμενον εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ Μ. Μακρυνιώτης ἵνα ἐκκενώσῃ τὸ κυνηγετικὸν ὄπλον του, ἐξ ἀπροσεξίας δὲ καὶ ὡς ἐκ τοῦ σκότους μὴ παρατηρήσας τὸν ἐξωθεν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εὐρεθέντα φίλον καὶ συγγενὴ του Α. Βαρβαλίτην, ἐπλήγωσεν αὐτὸν βαρῶς κατὰ τὴν κοιλίαν, ὅστις μετὰ τεσσάρων ὥρῶν φρικτῶν ἀγωνίαν ἀπέβιωσεν.

Τὴν δὲ ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς χωρίον Χροῦσσα ὁ Σπυρ. Καλδοκορέσης πυροβολήσας διὰ τοῦ κυνηγετικοῦ ὄπλου του κατὰ τοῦ Ἀντ. Καλουτᾶ, βράσιαντος αὐτόν, ἔτυχε δυστυχῶς τὸν παρεμβάντα νὰ τοὺς συμβιβάσῃ ἀξιόλογον νέον κ. Δημ. Ἀνδρουλῆν, πληγῶσας αὐτὸν κατὰ τὸ ἀριστερὸν σκέλος. Τὴν εἰδήσιν ταύτην δημοσιεύομεν μετ' ἐπιφυλάξεως.

— Εἰς τὴν συνάδελφον «Ἐξέγερσιν» παραίτησεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπαντήσωμεν ἄλλο παρὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσωμεν διὰ τὰ πρὸς τοὺς φίλους τῆς φιλόδοξου αἰσθημάτων της. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἀργὰ εἶναι πλέον, ἀλλὰ καὶ δὲν βλάπτει παντελῶς ἡ ὠραία αὕτη τῆς συνάδελφου ἐπιθεσις, ἥτις ἀνεξετάστως ἐπιπίπτει κατ' ἀνθρώπου οὐ μόνον ἀγνοούντος τὰ καταχωρισθέντα περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ «Πανόπῃ» ἀλλὰ καὶ φίλου τοῦ συντάκτου αὐτῆς ὄντος. Ὁ κ. Ἀργυράκης ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἴσως μετὰ τοιαύτας θὰ πληρώνεται ἀμοιβάς, ὡς συμμεριθεὶς τὰς τύχας τοῦ ἤδη ὑβρίζοντος αὐτὸν καὶ μετὰ προθυμίας παρασχὼν τούτῳ πᾶσαν ἐκ μέρους του συνδρομὴν ἐν ὧραις τελείαις ἀπογνώσεως καὶ ἐν ἡμέραις λίαν κρίσιμους.

— Εἰς τὴν ἐν τῇ «Στοᾷ» δημοσιευθεῖσαν ἀλληλογραφίαν τοῦ κ. Κοσσονάκου καὶ τοῦ Α. Χούμη, ἀπαντῶμεν ὅτι πράγματι ὁ κ. Κοσσονάκος δὲν ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν μέγαν Σχολάρχην Σύρου Χούμην. Ἡμεῖς γράφοντες περὶ Χούμη καὶ Ζαλλῶν ἐν τῇ «Πανόπῃ» εἴπομεν τῷ συντάκτῃ τοῦ «Μέλλοντος» διὰ μὲν τὸν πρῶτον νὰ ἐρωτῇ τοὺς Ἐρμουπολίτας καὶ μανθάνῃ κατὰ μικρὸν πόσον εἶναι ἀξιότιμος, διὰ δὲ τὸν δεύτερον (τὸν Ζαλλῶν) νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. Κοσσονάκον, καὶ νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ πόσον καὶ οὗτος εἶναι εὐνόητος. Νομίζομεν ὅτι ἐξηγοῦμεθα καὶ ἤδη σαφῶς, καὶ μόνον ὁ μὴ θέλων νὰ νοήσῃ δὲν ἐννοῇ περὶ τίνος τῶν δύο ἐπρόκειτο νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κ. Κοσσονάκος. Ὁ κ. Ζαλλῶνης λοιπόν, ἐὰν ἀγαπᾷ, ἃς κάμῃ τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν καὶ θὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησιν ἐκ τίνος Ἐσνοδογείου τῶν Ἀθηνῶν. Εἰμεθα ἤδη καλῶς συνεννοημένοι.

— Τὴν προσεχῇ Δευτέραν δικάζονται ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου οἱ κατὰ τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐπιτεθέντες ἀδελφοὶ Χούμη καὶ ὁ ἐξαδελφός αὐτῶν Ι. Ρήγας. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν δικάζεται καὶ ἡ καθ' ἡμῶν μήνυσις τοῦ Σχολάρχου Χούμη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Νικολάου διὰ τὴν κατ' αὐτῶν δῆθεν μετὰ τῶν κ. Πασσαρά, Α. Μαυροκεφάλου καὶ Χ. Κοκκινάκη ἐπιθεσιν. Περὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων δὲν προαποφαινόμεθα ἀναμένοντες τὴν ἀπόφασιν τῆς δικαιοσύνης, ἐξ ἧς ὁ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια, οὐχ ἥττον ἀπονέμομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τῷ κ. Βισαγγελεῖ διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκδικάσεως τῶν σκανδαλωδῶν τούτων ὑποθέσεων, αἵτινες ἀπὸ τοῦ παρελθ. Σαββάτου ἐγένοντο ἀντικείμενον σπουδαίων συζητήσεων παρὰ τοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

— Ὁ «Πρωῖνος Κήρυξ» ἀναγράφει ὡς συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Ἀργίου» τὸν κ. Ἀργυράκην, ἐκ τούτου δὲ τεκμερύεται προσεχῇ τὴν μετὰ τὸν Κουμουνοῦδου καὶ Δεληγεώργη ῥῆξιν. Ἐὰν ὁνειρώτῃ συγγνωστὸς, ἐὰν παλιμπαιδιῇ εἰς γηροκομείον παρακεμπτός. Ταῦτα νομίζομεν ἀρμόντα πρὸς τὸν παραλαλοῦντα «Πρωῖνον».